

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **Z. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 21.9.2011 , o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 16.6.2011, **o snížení stupně invalidity,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 21.9.2011 č.j. X **se z r u š u j e** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21.9.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 16.6.2011, kterým rozhodla, že žalobci náleží od 20.7.2011 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě

ze dne 31.5.2011 žalobce již není invalidní pro invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995Sb. ve znění pozdějších předpisů, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Podle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobce o 50%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že o změně stupně invalidity bylo v jeho případě rozhodnuto bez udání důvodu. V posudku OSSZ je nesmyslně uváděno, že je u něj klidová pozice v sedě, což neodpovídá ani skutečnosti ani lékařským zprávám. Žalobci dělají potíže, jak dlouhodobé sezení, tak i stání a chůze. Podle vyšetření MMR LS páteře byl u něj na podzim roku 2010 zjištěn další nález, který se nikde nebere v potaz. Domáhal se zpětného přiznání invalidity třetího stupně.

Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 21.9.2011 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Ostravě a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 26.1.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán plně invalidním od roku 2001 v souvislosti s úrazem ze dne 28.2.2001. Dne 31.5.2011 provedl lékař OSSZ v Ostravě kontrolu plné invalidity žalobce se závěrem, že je invalidní, avšak nejde již o invaliditu třetího stupně, ale o invaliditu stupně druhého, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 50% v souvislosti s úrazem ze dne 28.2.2001. Zdravotní postižení podřadil pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a pokles pracovní schopnosti hodnotil 40%. Toto hodnocení dále zvýšil podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky o dalších 10%, tedy na celkových 50%.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. H, z nálezů neurologické ambulance MUDr. V., z nálezů MR páteře MUDr. L. ze dne 1.9.2010 a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Ostravě. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce reziduální zánikový kořenový syndrom L5/S1 vpravo, reziduální těžká porucha statodynamiky LS páteře jako stav po extirpaci hernie disku L4/5 a L5/S1,

extrakci zbytkových sekvestrů a rozšíření adheze epidurálního prostoru. Toto rozhodující zdravotní postižení PK MPSV ČR podřadila pod přílohu k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. d), podle které stanovila pokles pracovní schopnosti horní hranicí 70%. Své odlišné hodnotící stanovisko od lékaře OSSZ i lékaře ČSSZ v námitkovém řízení zdůvodnila tak, že při nynějších kontrolách na neurologické ambulanci je žalobcův zdravotní stav sice stabilizován, ale dle dostupného objektivního neurologického vyšetření ze dne 26.3.2008 je u něj prokázána těžká porucha dynamiky páteře v lumbosakrální oblasti, trvale funkčně významný neurologický nálezn, pokles celkové výkonnosti při lehkém zatížení, žalobce nesvede předklon a jeho chůze je možná o dvou francouzských holích. Nález z tohoto data zůstal stabilizován, avšak nezlepšen. Posudková komise ponechání invalidity v roce 2008 nehodnotí jako nadsazené, ale jako oprávněné. Jedná se o těžké funkční postižení lumbosakrálního úseku páteře. Polohu v sedě pro žalobce nepovažuje za polohu úlevovou, neboť této polohy je schopen pouze na nezbytně nutnou dobu. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované 21.9.2011 byl žalobce invalidní ve třetím stupni podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Takto byl žalobce invalidní od uznání invalidity bez přerušení doposud.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní, přičemž šlo o invaliditu třetího stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 70% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa. V neposlední řadě se také vypořádala se svým odlišným hodnotícím stanoviskem oproti posudkovému závěru učiněnému jak lékařem OSSZ v Ostravě, tak i lékařem ČSSZ v rámci řízení o námitkách žalobce.

Jelikož žalobce k datu 21.9.2011 byl nadále invalidní ve třetím stupni invalidity krajský soud v souladu s ust. 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná v průběhu dalšího řízení je vázána závazným názorem krajského soudu, a to že žalobce je invalidní ve třetím stupni od počátku zjištění invalidity nepřetržitě dosud.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšnému žalobci žádné prokazatelné náklady nevznikly a žalovaná právo na jejich náhradu nemá ze zákona (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 29. února 2012

Samosoudkyně:

JUDr. Miroslava Ježoviczová